

HRVATSKI SABOR

KLASA: 021-03/26-08/7

URBROJ: 65-26-2

Zagreb, 7. travnja 2026.

Hs*NP*021-03/26-08/7*65-26-2**Hs

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 146. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu dostavljam *Interpelaciju o radu Vlade Republike Hrvatske u vezi s upravljanjem zdravstvenim sustavom u odnosu na moguće zlouporabe javnih resursa u korist privatnih zdravstvenih ustanova, a na štetu javnog zdravstva i državnog proračuna*, koju je predsjedniku Hrvatskoga sabora u skladu s odredbama članka 145. Poslovnika Hrvatskoga sabora podnijelo 18 zastupnika u Hrvatskom saboru, aktom od 24. ožujka 2026. godine.

U radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela sudjelovat će svi podnositelji Interpelacije.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

HRVATSKI SABOR

ZASTUPNICI U HRVATSKOM SABORU

Zagreb, 24. ožujka 2026.

Hs**NP*021-03/26-08/7*653-26-1**Hs

PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA

Poštovani,

dostavljamo vam **Interpelaciju o radu Vlade Republike Hrvatske u vezi s upravljanjem zdravstvenim sustavom u odnosu na moguće zlouporabe javnih resursa u korist privatnih zdravstvenih ustanova, a na štetu javnog zdravstva i državnog proračuna** koju temeljem čl. 86. st. 2. Ustava Republike Hrvatske i čl. 145. Poslovnika Hrvatskog sabora podnosi 18 zastupnika u Hrvatskom saboru.

Tražimo da interpelaciju uvrstite na Dnevni red sjednice Hrvatskog sabora.

U radu Hrvatskog sabora i njegovih tijela u svojstvu predlagatelja sudjelovat će svi potpisnici zahtjeva.

S poštovanjem,

U ime predlagatelja:

Zastupnica Dalija Orešković

Dalija Orešković

Primljeno:	24-03-2026	
Klasifikacijska oznaka	021-03/26-08/7	Str. broj 65
Broj i simbol predl.	653-26-1	Pril. 1
		Vrijednost -

Temeljem članka 86. stavka 2. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, u daljnjem tekstu: Ustav), a u vezi s člankom 145. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18 – pročišćeni tekst, u daljnjem tekstu: Poslovnik), 18 zastupnika u Hrvatskome saboru podnosi ovu

INTERPELACIJU

o radu Vlade Republike Hrvatske u vezi s upravljanjem zdravstvenim sustavom u odnosu na moguće zlouporabe javnih resursa u korist privatnih zdravstvenih ustanova, a na štetu javnog zdravstva i državnog proračuna

Radi:

utvrđivanja političke odgovornosti Vlade Republike Hrvatske za upravljanje zdravstvenim sustavom u okolnostima u kojima su privatnim zdravstvenim ustanovama omogućeni zakup prostora u javnim zdravstvenim ustanovama i obavljanje zdravstvenih usluga na teret Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, uz ozbiljne indicije da su pojedini aranžmani sklapani protivno zakonskim procedurama i na štetu javnog interesa, te radi utvrđivanja je li Vlada Republike Hrvatske propustila poduzeti radnje radi zaštite zakonitosti, javne imovine, javnih financija i prava na zdravlje.

Člankom 86. stavkom 2. Ustava Republike Hrvatske propisano je da najmanje jedna desetina zastupnika Hrvatskoga sabora može podnijeti interpelaciju o radu Vlade Republike Hrvatske ili pojedinog njezinog člana, dok je člankom 145. stavkom 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora propisano da se interpelacijom na sjednici Sabora otvara rasprava o radu Vlade u cjelini ili o pojedinim odlukama Vlade ili ministarstava ako one odstupaju od općeg stajališta Vlade ili ministarstava u provođenju zakona ili utvrđene politike.

Polazeći od navedenih ustavnih i poslovnčkih odredbi, potpisani zastupnici smatraju da je nužno otvoriti raspravu o radu Vlade Republike Hrvatske u pogledu upravljanja javnim zdravstvenim resursima, osobito u slučajevima kada se privatnim zdravstvenim ustanovama omogućuje obavljanje usluga na teret HZZO-a i korištenje prostora u javnim zdravstvenim ustanovama, uz potpuni izostanak obrazloženja javnog interesa i uz ozbiljne indicije da su pojedini ugovorni modeli uspostavljeni i održavani protivno zakonu.

Takvo postupanje protivno je temeljnim obvezama države iz Zakona o zdravstvenoj zaštiti, osobito članku 6., prema kojem Republika Hrvatska mjerama gospodarske i socijalne politike stvara uvjete za provođenje zdravstvene zaštite, zaštitu i očuvanje zdravlja stanovništva te usklađuje djelovanje i razvoj na svim područjima zdravstva radi osiguranja zdravstvene zaštite stanovništva.

I.

Najnoviji javno objavljeni podaci iz razgovora bivšeg ravnatelja HZZO-a Tihomira Strizrepa s novinarkom Novosti pokazuju da je HZZO, prema njegovim riječima, još 2007. godine dobio obavijest Ministarstva zdravstva – „pretpostavlja“ u pisanoj formi, a nije siguran tko je bio ministar zdravstva - da je sklopljen ugovor između ministarstva i Medikola na provođenju PET/CT projekta za četiri hrvatske bolnice. Gospodin Tihomir Strizrep je istom prilikom iznio šokantno priznanje da taj ugovor „nitko nikada nije pronašao“ – ni kada je afera izašla u javnost, ni tijekom izvida koje je USKOK započeo 2011. godine. Unatoč tomu, potvrdio je da je upravo na temelju tog navodnog ugovora, kao ravnatelj HZZO-a, odbijao zahtjeve javnih bolnica da same nabave PET/CT uređaje, uključujući KBC Rijeka.

Njegovim je iskazom do kraja ogoljena činjenica da se zdravstvenim sustavom upravlja kroz konspirativne privatne dogovore i da se na isti način dijele stotine milijuna eura.

Nadalje, isti je medij objavio je više članaka autorice i novinarko Nataše Škaričić iz kojih proizlazi da je KBC Rijeka s privatnom Poliklinikom Medikol 2009. godine sklopio dva ugovora na neodređeno vrijeme – ugovor o poslovno-tehničkoj suradnji i ugovor o korištenju prostora – a potom 2010. godine i prvi ugovor o zakupu poslovnog prostora.

Prema službenim odgovorima KBC-a Rijeka, koje Novosti citiraju, prva dva ugovora sklopljena su prema uputi tadašnjeg Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi i izričitoj uputi HZZO-a, što se najvećim dijelom poklapa s javnim izjavama gospodina Tihomira Strizrepa.

Iz toga proizlazi osnovana politička sumnja da odnos države i Poliklinike Medikol nije bio rezultat samostalnog poslovnog odlučivanja bolnice, niti transparentnih procedura u Ministarstvu zdravstva i HZZO-u, nego u tajnovitim dogovorima kojima su uspješno zaobiđeni zakoni i demokratske procedure.

Prema tada važećem Zakonu o zakupu i prodaji poslovnog prostora, poslovni prostor u vlasništvu države ili pravni osoba u državnom vlasništvu u pravilu se mogao dati u zakup putem javnog natječaja i ugovora o zakupu. U konkretnom slučaju, prema objavljenoj dokumentaciji, takvog javnog natječaja nije bilo, nego je Poliklinika Medikol ušla u prostor javne zdravstvene ustanove na temelju ugovora o poslovno – tehničkoj suradnji i ugovora o korištenju prostora iz 2009. godine koje zakon ne prepoznaje kao pravni temelj zakupa. Godinu dana kasnije, Medikol je prostor počeo koristiti na temelju ugovora o zakupu iz 2010. godine, također sklopljenog bez prethodno provedenog javnog natječaja.

Na novinarski upit, Ministarstvo prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine potvrdilo je da je provođenje javnog natječaja prije sklapanja ugovora o zakupu bilo zakonska obveza. Istodobno se pozvalo na zakonsku iznimku koja dopušta sklapanje novog ugovora o zakupu s postojećim zakupnikom, iako se prema dostupnoj dokumentaciji ta iznimka na slučaj Medikol ne može primijeniti jer prethodni zakoniti zakup nije postojao. Ministarstvo je također navelo da su ugovori o zakupu sklopljeni protivno zakonu ništetni i da se ne mogu naknadno osnažiti, ali je odbilo primijeniti to tumačenje na konkretan slučaj.

Ministarstvo zdravstva, s druge strane, u očitovanju se ogradiło od nadležnosti za ocjenu zakonitosti takvog ugovornog odnosa, iako Zakon o zdravstvenoj zaštiti propisuje da zdravstvena inspekcija Ministarstva obavlja nadzor nad primjenom i izvršavanjem zakona, drugih propisa i općih akata u djelatnosti zdravstva, kao i nadzor nad radom zdravstvenih ustanova, trgovačkih društava koja obavljaju zdravstvenu djelatnost te privatnih zdravstvenih radnika.

Iz očitovanja dvaju ministarstava proizlazi ne samo izostanak zaštite javnog interesa, nego i kontinuitet odbijanja da se razjasni zakonitost aranžmana koji traje gotovo dva desetljeća. To otvara ozbiljno pitanje političke odgovornosti aktualne Vlade Andreja Plenkovića za održavanje modela uspostavljenog u vrijeme Vlade Ive Sanadera.

Omogućavanje Poliklinici Medikol da provodi projekt PET CT temeljem tajnovitog dogovora s nekim u vrhu vlasti, te da koristi prostor javne zdravstvene ustanove bez prethodno provedenog javnog natječaja, uz istodobno financiranje njezinih usluga iz sredstava HZZO-a, predstavlja ozbiljan primjer mogućeg pogodovanja privatnom interesu na štetu javnog zdravlja i državnog proračuna. Objavljeni podaci i pravna tumačenja upućuju na potrebu da nadležna tijela ispituju postoje li elementi kaznenih djela, uključujući zlouporabu položaja i ovlasti i druga kaznena djela protiv službene dužnosti i imovine.

U konkretnom slučaju posebno je sporno što je zakupnina za prostor u KBC-u Rijeka iznosila 5.000 kuna uvećano za PDV za približno 400 četvornih metara prostora, što prema objavljenim analizama upućuje na značajan nerazmjer u odnosu na realnu vrijednost takvog zakupa. No problem nije samo u visini zakupnine, nego i u samom modelu: javna bolnica ustupa prostor privatnoj ustanovi koja u tom prostoru obavlja profitnu djelatnost, a tu djelatnost dodatno financira HZZO.

U medijima je ranije objavljena dokumentacija koja pokazuje i da je Poliklinika Medikol još 2007. godine HZZO-u izradila plan širenja PET/CT centara, uključujući lokacije, cijenu pretrage i dinamiku rasta broja pregleda. Prema objavljenim financijskim podacima, HZZO je od 2009. godine do danas Poliklinici Medikol isplatio više od 200 milijuna eura, pri čemu su samo u posljednjih pet godina isplate iznosile više desetaka milijuna eura.

Posebno zabrinjava činjenica da je bivši ravnatelj KBC-a Rijeka Alen Ružić, kasnije imenovan ministrom rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike, potvrdio da kao ravnatelj nije tražio kupnju PET/CT uređaja za bolnicu, uz obrazloženje da ga nije imao gdje smjestiti, iako je istodobno u prostoru bolnice djelovala privatna ustanova s vlastitim uređajem i – po svim indicijama – bez pravnog temelja.

Sve navedeno opravdava zahtjev da Vlada Republike Hrvatske i nadležna tijela objasne pod kojim su uvjetima privatne ustanove dobivale prostor i javni novac za usluge koje javni sustav nije razvio, iako ih je mogao i morao razvijati.

II.

U medijima je godinama kao senzacija plasirana vijest da u Hrvatsku dolazi "revolucija u liječenju raka", „američko znanje koje će poboljšati statistiku smrtnosti od karcinoma“, uz tvrdnje da će hrvatski pacijenti dobiti pristup naprednim onkološkim zahvatima i PET/CT dijagnostici bez dugih čekanja. Kao dodatni argument u prilog tom projektu u javnosti se isticalo i da UPMC Zabok zapošljava tridesetak zdravstvenih djelatnika, od kojih su neki prešli iz drugih hrvatskih bolnica, kao i da projekt doprinosi ciljevima Nacionalnog strateškog okvira protiv raka do 2030. godine.

Međutim, takvo predstavljanje projekta ne uklanja potrebu da se precizno utvrdi je li javni interes u ovom slučaju doista bio adekvatno zaštićen te jesu li sve odluke donosene u skladu sa zakonom i pravilima dobrog upravljanja, ili se vrh države opet privatnim procedurama uključio u promociju bolnice u suvlasništvu HDZ-ovog partnera Dragana Primorca.

Premijer Andrej Plenković više je puta primao izaslanstva UPMC-a te je u javnosti taj projekt predstavljao kao projekt od osobitog interesa za Republiku Hrvatsku. Kada je u ožujku 2025. godine konačno otvoren UPMC Hillman Cancer Center, uz Dragana Primorca i predstavnike UPMC-a na otvorenju su bili i ministrica zdravstva Irena Hršćić te ministar vanjskih i europskih poslova Goran Grlić Radman, dok je premijer upriličio prijem za predstavnike bolnice u Banskim dvorima.

Kada je u travnju javno objavljeno da su što su još prije formalnog ugovaranja usluga s HZZO-om postojale koordinirane aktivnosti Dragana Primorca i predstavnika aktualne vlasti, iz kojih se moglo zaključiti da će u konačnici doći do modela financiranja rada privatne zdravstvene ustanove sredstvima HZZO-a, službena suradnja države s UPMC-om nakratko je blokirana. U tom smislu osobito je važna bila vijest o zajedničkom putovanju u Pittsburgh 2023. godine državnog tajnika u Ministarstvu zdravstva Tomislava Dulibića i tadašnjeg ravnatelja HZZO-a Lucijana Vukelića, s Draganom Primorcem i Davorom Bavićem, koji je kasnije postao ravnatelj UPMC Hillman Cancer Center Zabok.

Pritom, Ministarstvo zdravstva medijima nije moglo objasniti razloge za put državnog tajnika Tomislava Dulibića, koji je ujedno predsjednik upravnog vijeća HZZO-a, ni ravnatelja HZZO-a Lucijana Vukelića, odnosno zašto je odlazak u SAD bio financiran javnim sredstvima kao službeni put. Budući da je Dragan Primorac putovao kao suvlasnik bolnice o čijem će financiranju odlučivati dvojica spomenutih dužnosnika, cijelim se slučajem bavi Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa, koje još od svibnja prošle godine nije odlučilo jesu li Tomislav Dulibić i Lucijan Vukelić prekršili odredbe Zakona o sprječavanju sukoba interesa.

Nakon što se medijska bura malo stišala, a gospodin Vukelić smijenjen, u prosincu ove godine HZZO konačno ugovara provođenje oko 600 stereotaktičkih kliničkih zahvata i 1500 PET/CT pretraga u UPMC-u Hrvatska i time Draganu Primorcu donosi oko osam milijuna eura godišnje za pretrage koje su već dostupne u mreži javnog zdravstva.

Nakon smjene Lucijana Vukelića, novi ravnatelj HZZO-a Hrvoje Šušćović sklopio je krajem 2025. godine ugovor s UPMC Zabok, čija se ukupna godišnja vrijednost prema javno objavljenim informacijama kreće između 7,5 i 9 milijuna eura. Ministrica zdravstva Irena Hršćić prethodno je izjavila da se ugovaranje s HZZO-om provodi po istim pravilima koja vrijede za sve zdravstvene ustanove u Republici Hrvatskoj. Međutim, upravo zbog prethodno opisanih okolnosti – zajedničkog puta državnih dužnosnika i privatnog inicijatora projekta, političke promocije projekta i naknadnog ugovaranja s HZZO-om – postoji potreba da se utvrdi je li u ovom slučaju došlo do privilegiranog postupanja prema jednom privatnom projektu.

Osim toga, nije dovoljno objašnjeno koja je konkretna i mjerljiva korist za javni zdravstveni sustav proizašla iz službenog putovanja državnih dužnosnika u Pittsburgh, osim činjenice da je privatnom projektu kasnije omogućen ulazak u sustav financiranja preko HZZO-a. U tom smislu opravdano je zahtijevati da Vlada Republike Hrvatske i nadležni resori objasne sve okolnosti nastanka i ugovaranja tog modela.

S obzirom na neuobičajeno dug postupak Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, ovaj slučaj dodatno zahtijeva političko i institucionalno razjašnjenje. Objavljene okolnosti upućuju na potrebu da se ispita postoji li osnova i za postupanje drugih nadležnih tijela.

Onkološke usluge HZZO ugovorio je i s drugim privatnim zdravstvenim ustanovama čiji su osnivači bliski HDZ-u, primjerice sa Specijalnom bolnicom Radiochirurgia, koja je prema

javno dostupnim podacima ugovorila oko 1600 stereotaktičkih radiokirurških zahvata u vrijednosti od približno 14 milijuna eura. Za sada nisu javno dostupni podaci iz kojih bi proizlazilo da je u tom slučaju unaprijed, mimo zakonskih procedura, postojalo političko dogovaranje financiranja, ali je opravdano postaviti šire pitanje prepuštanja napredne onkologije tržištu, umjesto da se ona popravi u sustavu javnog zdravstva.

Opravdano je zahtijevati da Vlada Republike Hrvatske objasni u kojoj je mjeri oslanjanje na privatne pružatelje onkoloških i dijagnostičkih usluga bilo prijelazno rješenje, a u kojoj mjeri je pretvoreno u trajni model koji slabi kapacitete javnog sustava

Poseban segment problema predstavlja i pitanje racionalnosti ulaganja u zgrade javnih zdravstvenih ustanova, koje se potom, često bez uvjerljivog obrazloženja javnog interesa, daju u zakup privatnim zdravstvenim ustanovama koje u njima obavljaju profitnu djelatnost. Kada se takve usluge istodobno ugovaraju i plaćaju na teret HZZO-a, dolazi do modela u kojem javni resursi, javna infrastruktura i javni novac jačaju privatni zdravstveni sektor, dok se javni sustav suočava s dugovima, listama čekanja i nedostatkom opreme i kadra.

III.

Portal Novosti objavio je članak autorice Nataše Škaričić pod naslovom „EksPLICITNI SADRŽAJ“, u kojem se navodi da je u prostorijama Opće bolnice Karlovac smještena privatna zdravstvena ustanova Poliklinika Vura, koja raspolaže vlastitim MR uređajem, za razliku od same Opće bolnice Karlovac, koja takav uređaj nema.

U istom članku navodi se da je, prema podacima Ministarstva zdravstva, Poliklinici Vura u dvije godine za obavljene MR pretrage isplaćeno 835.000 eura. Istodobno je Vlada još u travnju 2023. godine osigurala gotovo 1,5 milijuna eura za nabavu MR uređaja za Opću bolnicu Karlovac, ali postupak javne nabave tog uređaja još uvijek nije okončan te se nalazio u žalbenoj fazi.

Posebno je problematično to što Poliklinika Vura na svojim internetskim stranicama javno ističe “povlastice za osobe koje uslugu plaćaju osobno”, pri čemu navodi da, iako MR pretrage obavlja i na uputnicu liječnika, na pregled i snimanje brže dolaze pacijenti koji uslugu plaćaju sami. Time se javno oglašava dvostruki režim pristupa istoj medicinskoj usluzi: jedan za pacijente koji dolaze kao osiguranici HZZO-a, a drugi za komercijalne pacijente koji brže dolaze na red.

Pritom Poliklinika Vura pacijentima koji osobno plaćaju zdravstvenu uslugu nudi i dodatnu pogodnost u vidu besplatnih konzultacija s neurokirurgom prof. dr. sc. Miroslavom Vukićem, koji je u toj privatnoj ustanovi predsjednik upravnog vijeća, a istodobno pročelnik Zavoda za spinalnu neurokirurgiju i traumatologiju u KBC-u Zagreb.

Navedeni primjer pokazuje kako se javna zdravstvena infrastruktura i javno financiranje koriste kao podloga za jačanje privatnog zdravstvenog tržišta, dok se istodobno produbljuju nejednakosti u pristupu istoj usluzi. Takva praksa zahtijeva ozbiljnu raspravu o tome je li javni zdravstveni sustav organiziran u interesu osiguranika i pacijenata ili se postupno prilagođava logici privatnog tržišta.

ZAKLJUČAK: Cilj ove interpelacije jest otvoriti raspravu o nekoliko sustavnih problema u organizaciji javnog zdravstva i u načinu trošenja javnozdravstvenog proračuna. Nije racionalno niti je u javnom interesu da se javni zdravstveni sustav sustavno slabi u korist privatnih pružatelja zdravstvenih usluga, dok se istodobno iz sredstava HZZO-a financiraju modeli koji dugoročno ne jačaju javne kapacitete.

Svrha javnog zdravstvenog sustava jest zaštita zdravlja stanovništva na načelima jednakosti i solidarnosti. Privatne zdravstvene ustanove posluju radi ostvarivanja prihoda i profita te ne mogu preuzeti funkciju koju javni sustav mora imati prema svim osiguranicima, neovisno o njihovoj platežnoj moći.

Iz postupanja bivših i sadašnjih vlada predvođenih HDZ-om, osobito iz reakcija resornog Ministarstva zdravstva i Ministarstva prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine, proizlazi ozbiljna sumnja na kontinuitet političkog održavanja modela koji privatnim ustanovama omogućuju korištenje javne infrastrukture i javnog novca pod uvjetima koji nisu dovoljno transparentni, dovoljno obrazloženi niti uvjerljivo usmjereni na jačanje javnog zdravstva.

Nastavkom takvih politika zdravstveni sustav i dalje će se suočavati s rastom duga, listama čekanja, nedostatkom opreme i kadra, dok će osiguranici i pacijenti biti uskraćeni za razinu dostupne i pravovremene zdravstvene zaštite koju bi im država morala jamčiti.

Slijedom svega navedenog, predlaže se usvojiti sljedeće

ZAKLJUČKE

1. Nalaže se Vladi Republike Hrvatske da u roku od 30 dana od dana usvajanja ovog zaključka pokrene postupak utvrđivanja ništetnosti ugovora o dodjeli prostora u zakup sklopljenih s Poliklinikom Medikol bez prethodno provedenih javnih natječaja, kao i postupke naknade štete ukoliko se utvrdi da su ugovori zaista ništetni.
2. Nalaže se Vladi Republike Hrvatske da u roku od 30 dana od dana usvajanja ovog zaključka pokrene reviziju ugovora protiv svih korisnika prostora u javnim zdravstvenim ustanovama koja se očituje u nižim iznosima zakupnine u odnosu na tržišnu cijenu zakupnine za takve prostore, te da o rezultatima podnese izvještaj Hrvatskom saboru.
3. Nalaže se Vladi Republike Hrvatske da u roku od 30 dana od dana usvajanja ovog zaključka podnese izvještaj Hrvatskom saboru u kojem će obrazložiti opravdanost ugovora o zakupu za one privatne zdravstvene ustanove za koje se neće pokretati postupak utvrđivanja ništetnosti i naknade štete te da izradi i javno objavi popis takvih ugovora i uvjeta pod kojima su sklopljeni na pregledan i lako dostupan način za sve građane Republike Hrvatske.
4. Nalaže se Vladi Republike Hrvatske da u roku od 30 dana od dana usvajanja ovoga zaključka dostavi Hrvatskom saboru cjelovit dokument koji sadrži pregled dostupnosti

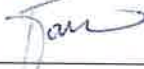

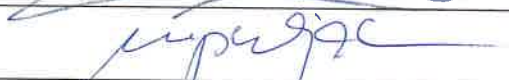

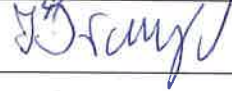
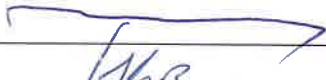
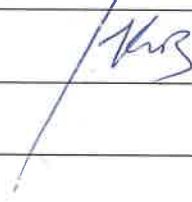
PET/CT i drugih usporedivih dijagnostičkih i terapijskih kapaciteta u sustavu javnog zdravstva, uključujući broj i raspored uređaja, kapacitete obrade pacijenata, liste čekanja i regionalnu dostupnost, te analizu potreba sustava. Navedeni dokument mora sadržavati i procjenu potrebe za dodatnom nabavom takvih uređaja u javnim zdravstvenim ustanovama, kao i usporednu financijsku analizu isplativosti ulaganja u javne kapacitete u odnosu na postojeći model ugovaranja i plaćanja usluga privatnim zdravstvenim ustanovama na teret sredstava HZZO-a.

5. Nalaže se Vladi Republike Hrvatske da u roku od 30 dana od dana usvajanja ovoga zaključka uspostavi i javno objavi pregledan i lako dostupan prikaz svih postupaka uključivanja privatnih zdravstvenih ustanova u mrežu javnog zdravstva i ugovaranje njihovih usluga na teret HZZO-a, uključujući kriterije odabira, pravnu osnovu, nadležna tijela koja su sudjelovala u odlučivanju, financijske učinke pojedinih ugovora te podatke o korištenju prostora, opreme i drugih resursa javnih zdravstvenih ustanova.
6. Nalaže se Vladi Republike Hrvatske da u roku od 30 dana od dana usvajanja ovoga zaključka dostavi Hrvatskome saboru cjelovito očitovanje o okolnostima uspostave i ugovaranja projekta UPMC Hillman Cancer Center Zabok, uključujući: - Realne podatke o financijskim obvezama HZZO-a po tom ugovoru i procjeni njegovih dugoročnih učinaka na javni zdravstveni sustav, - Očitovanje o službenim aktivnostima i putovanjima državnih dužnosnika i čelnika javnih institucija povezanim s uspostavom tog projekta, te javnim istupima najviših državnih dužnosnika o suštinskoj važnosti privatnog projekta u liječenju onkoloških bolrsta, uključujući pravnu osnovu i svrhu tih aktivnosti.

Darija Veskić

POTPISNA LISTA

Za Interpelaciju o radu Vlade Republike Hrvatske u vezi s upravljanjem zdravstvenim sustavom u odnosu na moguće zlouporabe javnih resursa u korist privatnih zdravstvenih ustanova, a na štetu javnog zdravstva i državnog proračuna

	IME I PREZIME	POTPIS
1.	DALIJA OREŠKOVIĆ	
2.	ANKA HRAC-TAMJAŠ	
3.	SANDRA BONIĆ	
4.	MARIN ŽIVKOVIĆ	
5.	MARIANA PUJAK	
6.	JUZBAVKA NOVAK	
7.	DMIR BARRA	
8.	UKA RANKAR-BATULIN	
9.	RADA BORIĆ	
10.	ANA PUŽ KNYUJAN	
11.	BORIS PILIŽOTA	
12.	TANJA SOKOLIĆ	
13.	MARIJA BLAŽINA	
14.	MATE VUKUŠIĆ	
15.	DALIBOR ĐONIČIĆ	
16.	IRONA DRAGIĆ	
17.	MIRESLAV MARICULO	
18.	KRISTINA KIĆ BANIČEK	
19.		
20.		
21.		
22.		